

Jens Kirk (V):

Hvis vi nu lader statsministerens svar stå lidt i luften og tænker godt over det og vender den konstatering, man har gjort i Miljø- og Energiministeriet, 180 grader, så bestrider jeg den ikke, men den er jo i strid med, hvad man gør i Miljø- og Energiministeriet, fordi fra samme ministerium har man nu stoppet et 4-årigt forsøg med separering og anden teknik til at kunne dæmpe den ammoniakfordampning, et 4-årigt forsøg, hvor regeringen, Miljø- og Energiministeriet, skulle betale det halve, og Forskningsinstituttet så selv skulle betale den anden halvdel.

Lyder det ikke mærkeligt, at en af statsministerens stærke ministre nu går ud og stopper det projekt? Synes statsministeren ikke, at det sådan er lidt mærkeligt?

Kristian Jensen (V):

Jeg kan godt forstå, hvis statsministeren siger, at vi kan bede miljø- og energiministeren stille op til detailspørgsmål, men nu har statsministeren normalt styr på detaljerne, og når statsministeren selv vælger at tage det op i sin nytårstale, så går jeg ud fra, det er et emne, som statsministeren har sat sig ind i.

Derfor er spørgsmålet nu til statsministeren: Den del af kvælstoffet, som statsministeren refererede til, nemlig landbrugets andel af kvælstof, er den stigende eller faldende i øjeblikket? Og hvis den er faldende, er det så ikke et tegn på, at den nedbringelse af lyngen og heden, der har været i den seneste tid, måske ikke så meget skyldes den aktuelle udvikling, men den historiske udvikling i landbruget og ikke har noget at gøre med den aktuelle situation i landbruget?

Hans Christian Schmidt (V):

Jeg hørte godt statsministerens besvarelse af spørgsmålet. Og jeg forstår også på statsministeren og på de rapporter, der ligger, at ammoniak er en opgave, som man vil tage fat på, og at man mener, at det skal man gøre.

Det er jo lidt overraskende, at man har en pulje, der hedder »Pulje til renere produkter«, og netop den pulje er en pulje, hvor man kan hente penge. Jeg forstår også, at statsministeren siger, at i detailspørgsmål skal vi tale med miljø- og energiministeren; det synes jeg sådan set er i orden. Det har vi gjort den 7. marts sidste år. Og den 7. marts sidste år tilkendegiver man, at man vil kunne hente penge fra den pulje.

Der er det, jeg så spørger, om statsministeren så kan bekræfte i dag, at man vil igangsætte de

forsøg, som netop kan forhindre ammoniakfordampning, igen i stedet for at stoppe dem.

Pernille Blach Hansen (S):

Kan statsministeren bekræfte, at Danmarks Miljøundersøgelser og Dansk Jordbrugsforskning i 1999 i en rapport konkluderede følgende:

»Karakteren af højmoser, heder og overdrev forventes at forandres som følge af ammoniakbelastningen. Økosystemernes funktion er truet, og en lang række sjældne og truede arter vil kunne udkonkurreres af almindeligt forekommende arter.«

Og er statsministeren derfor ikke enig i, at det er relevant at tage problemstillingen om heden og dens fremtid i Danmark op, og at det også vil komme til at indgå i drøftelserne om en kommende forhandling om en ammoniakhandlingsplan?

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):

Ja, tak. Først vil jeg sige til hr. Jens Kirk til spørgsmålet om det 4-årige forsøg: Sådan som jeg har forstået det, har det ikke noget at gøre med det videre arbejde med bekæmpelse af ammoniakforureningen, men det detaljerede svar kan hr. Jens Kirk indhente i Miljø- og Energiministeriet.

Til hr. Kristian Jensen, som spurgte: Er ammoniakforureningen stigende, eller er den faldende? Det, der er det afgørende, er, at forureningen under alle omstændigheder er alt, alt, alt for stor, og at det er landbruget i lokalsamfundet, der er den afgørende ansvarlige for den alt for høje ammoniakforurening. Og det skal landbruget ikke tage som et angreb på landbruget, det skal landbruget tage som et fælles ansvar. Landbruget har en egeninteresse i, at denne ammoniakforurening bliver afdæmpet, bliver fjernet, og at vi finder en løsning.

Miljø- og energiministeren og fødevarerministeren er i disse dage i forhandlingskontakt med landbrugets organisationer og også med partierne her i Folketinget, og jeg ser da frem til, at vi finder en fornuftig forhandlingsløsning på sagen, hvad enten det nu skal være den ene eller den anden tekniske vej, det skal jeg ikke gå ind i, men en løsning skal vi finde, for hverken hr. Kristian Jensen, hr. Jens Kirk eller hr. Hans Christian Schmidt har interesse i, lige så lidt som jeg og regeringen og vore to regeringspartier, Socialdemokratiet og Det Radikale Venstre, at denne udvikling fortsætter. Ammoniakforureningen skal